

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/134/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010097
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6315010097.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Ryanta, na verejnom zasadnutí konanom 14.06.2016 prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Brezne z 12.08.2015, sp. zn. 1T/44/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný X. J. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, keď obžalovaný mal v podstate 10.09.2012 v Y. násillím donútiť k iným sexuálnym praktikám Q. M..

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená Q. M., nar. XX.XX.XXXX s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil v podstate tým, že s vyhodnoteným skutkovým stavom, ako ho ustállil okresný súd, sa nestotožňuje, a to napriek existencii určitých pochybností ohľadom vierohodnosti výpovedi poškodenej. Výpoveďami poškodenej Q. M. bolo preukázané, že obžalovaný voči nej použil sexuálne násillie, ktorému sa nedokázala v danom momente účinne brániť. Znalci psychiatri u poškodenej nezistili prejavy žiadnej duševnej poruchy, ktorá by mohla mať chorobný vplyv na jej schopnosť vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, a to ani vo všeobecnej, ani v konkrétnej rovine vo vzťahu k skutku. Nezistili u nej prejavy duševnej poruchy alebo stavu, ktorý by mohol viesť ku sklonom k patologickému klamstvu, zámernému účelovému blokovaniu alebo skresľovaniu udalostí a ani žiadnu inú chorobnú príčinu možného zníženia vierohodnosti.

To, že poškodená v trestnom oznámení v krátkom časovom slede po skutku neuviedla okolnosti, ktoré boli predmetom obžaloby, je plne v kontexte so závermi psychologického vyšetrenia, z ktorého vyplýva, že jej osobnosť je nevyrovnaná, emočne nezrelá, afektívne labilná a závislá, s tendenciou k neurotickému reagovaniu a neurotickým mechanizmom správania. Vierohodnosti jej výpovede v tomto smere nasvedčuje aj fakt, že na rozhodných okolnostiach vo svojich výpovediach zotrvala a vypovedala teda konzistentne. Rozpory vo výpovediach svedkyne, na ktoré poukázal okresný súd, nespochybujú vierohodnosť jej výpovedí, pretože tieto odôvodnila vždy svojim zhoršeným zdravotným stavom. Z hľadiska hodnotenia skutkových okolností považuje za významnú aj výpoveď svedkyne V. M. - matky poškodenej, V. T. M. - brata poškodenej a svedkyne K. D. - bývalej priateľky obžalovaného, ktorá potvrdila, že aj voči nej sa správal mnohokrát neprimerane žiarlivo.

Z týchto dôvodov odvolateľ navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň stručne, ale presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o neexistencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného zločinu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaného.

Krajský súd si odôvodnenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu osvojuje, a preto z dôvodu stručnosti naň len poukazuje. Predovšetkým považuje za potrebné uviesť, že len samotná výpoveď poškodenej Q. M. rozhodne nemôže byť jediným podkladom pre rozhodnutie o vine obžalovaného, ako sa toho domáhal prokurátor. Rovnako ako obhajoba, aj krajský súd konštatuje, že výpoveď poškodenej v prípravnom konaní vykazuje výrazné pochybnosti, keďže na ostatné skutkové okolnosti i podstatného významu vypovedala vždy: „Neviem presne, presne si nepamätám, podrobnosti si nepamätám, neviem si spomenúť, atď.“. Navyiac treba uviesť, že poškodená trestné oznámenie týkajúce sa odcudzenia mobilného telefónu obžalovaným urobila 11.09.2012 o 15.00 h, ktoré doplnila toho istého dňa o 19.00 h. Až dňa 05.10.2012 o 15.30 h podala trestné oznámenie, v ktorom uviedla skutkové okolnosti, ktoré sa týkajú žalovaného trestného činu. Ďalej okrem tohto, výpoveď poškodenej spochybnili aj ďalší vypočutí svedkovia, ktorých obsah výpovedí uviedol prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Nakoniec pri hodnotení vierohodnosti výpovedí poškodenej je potrebné vychádzať aj zo záverov znalcov z odvetvia psychiatrie a psychológie, podľa ktorých poškodená dlhodobo trpí depresívnou poruchou a o jej výpovede sa nemožno plnohodnotne opierať. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že teória a súdna prax vyžadujú, aby každý dôkaz bol hodnotený podľa svojej závažnosti, zákonnosti a vierohodnosti. Keďže výpovede poškodenej nespĺňajú všetky uvedené podstatné kritériá, ani krajský súd preto nemohol tieto považovať za vierohodné.

Keďže postup okresného súdu pri hodnotení dôkazov bol podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s dôležitou zásadou trestného konania - prezumpciou nevinu, krajský súd potom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol. Nebolo totiž bezpečne a jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Len podozrenie rozhodne nemôže byť podkladom pre rozhodnutie o existencii zavinenia obžalovaného na spáchaní žalovaného trestného činu.

Oslobodzujúci výrok našiel výraz aj vo výroku o náhrade škody, keď správne okresný súd poškodenú Q. M. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.